

ትንቢተ ሚልክያስ

መግቢያ

ጸሓፊው

ጸሓፊው ሚልክያስ እንደ ሆነ ይነገራል፤ የሰውም ትርጉም፤ “መልእክተኛዬ” ማለት ነው። ይኸው ቃል በ3፥1 ላይ በመገኘቱና ነቢያትም ሆኑ ከሆናት፤ የጌታ መልእክተኛች እንደ መሆናቸው (2፥7፤ ሐጌ 1፥13 ይመ) አንጻንድ ሰዎች፤ “ሚልክያስ” የሚለውን መጠሪያ ሕዝቡ በልማድ ብቻ ለጸሓፊው የሰጠው ስም ነው ይላሉ። ለዚህ አመለካከታቸው ቀቢ አድርገው የሚያቀርቡት የጥንቱን የሰብዓ ሊቃናት የግሪክ ትርጉም ነው፤ ምክንያቱም ይህ ትርጉም በ1፥1 ላይ የሚገኘውን የተጻውሶ ስም በማድረግ ፈንታ እንዲሁ “መልእክተኛው” ብሎታል።

ታሪካዊ ዳራው

ከምርኮ የተመለሱት ወገኖች በሐጌና በዛርያስ ትንቢታዊ እንቅስቃሴ ተነሣሥተው፤ የቤተ መቅደሱን ሥራ በገዢዎቹ በዘሩባቤል መሪነት በ516 ዓ.ቅ.ክ አጠናቀቁ። በ458 ዓ.ቅ.ክ ከሁኑ ዕዝራና በሺህ የሚቁጠሩ አይሁድ ከምርኮ በመመለሳቸው ማኅበረሰቡ ተበረታቶአል። ዕዝራ... የሚካሄደውን አምልኮ ፈርጅ አስይዞ እንዲያዳብረውና (ዕዝ 7፥17) የሙሴም ሕግ በመታዘዝ ሥራ ላይ መዋሉን እንዲያረጋግጥ (ዕዝ 7፥25-26)፤ የፋርሱ የንጉሥ አርጤክስስ ዕዝራን አበረታታው።

ከዚህ ሥራ ሦስት ዓመት በኋላም (445 ዓ.ቅ.ክ)፤ ይኸው የፋርስ ንጉሥ ጠጅ አሳላፊው ነህምያ ወደ ኢየሩሳሌም እንዲመለስና ቅጥርቹን እንደ ገና እንዲሠራ ፈቀደለት (ነህ 6፥15)። ነህምያ እዲስ የተሾመ ገዥ እንደ መሆኑ መጠን፤ ድዥች የሚረዱበትን መንገድ በመቀየስ ረገድ ግምባር ቀደም ስፍራን ያዘ (ነህ 5፥12-13)፤ ከዚህም በላይ ከባድ ሕዝብ ጋር የሚፈጸመው ጋብቻ ዕርም ተብሎ እንዲቀር፤ ሰንበት እንዲከበር (ነህ 10፥30-31)፤ ዐሥራትና መባቸውንም በታማኝነት እንዲከፍሉ (ነህ 10፥37-39) ሕዝቡን አግባባ።

ነህምያ በ433 ዓ.ቅ.ክ የፋርስን ንጉሥ ለማገልገል ወደዚያ ተመለሰ፤ የአይሁድ ሕዝብም እርሱ በሌለበት ወቅት እንደ ገና በነጠኢት ወደቀ። ኋላ ግን ነህምያ ወደ ኢየሩሳሌም በተመለሰ ጊዜ፤ ዐሥራት መካፈል እንደ ቀረ፤ ሰንበት እንደ ተሻረ፤ ሕዝቡም ከባድ ሕዝቦች ጋር እንደ ተጋቡና ከሆናቱም በምግባረ ብልሹነት እንደ ተበከሉ (ነህ 13፥7-31) ተመለከተ። ከእነዚህ በደሎች ብዙዎቹን ነቢዩ ሚልክያስ አውግዞአል (1፥6-14፤ 2፥14-16፤ 3፥8-11 ይመ)።

የተጻፈበት ጊዜ

ነህምያና ሚልክያስ ያወገዟቸው የሕዝቡ በደሎች ተመሳሳይ መሆናቸው፤ ሁለቱም መሪዎች በአንድ ዘመን እንደ ነበሩ ያመክታል። ትንቢተ ሚልክያስ በ433 ዓ.ቅ.ክ ነህምያ ወደ ፋርስ ከተመለሰ በኋላ ወይም ለሁለተኛ ጊዜ ገዥ ሆኖ በተሾመበት ጊዜ ተጽፎ ሊሆን ይችላል። ይሁን እንጂ በ1፥8 የተጠቀሰው ገዥ (የዚሁን ማብ ይህም) ላይሆን ስለሚችል፤ የመጀመሪያው አማራጭ እውነት ሳይሆን አይቀርም። ሚልክያስ የመጨረሻው የብሉይ ኪዳን ነቢይ ሳይሆን አይቀርም (አንጻንዶች ግን ኢዩኤልን ከእርሱ በኋላ የተነሣ ነቢይ አድርገው ይቈጥራሉ)።

የመጽሐፉ መሪ ሐሳብና ትምህርተ መለኮት

አይሁድ ከምርኮ ተመለሰው ቤተ መቅደሱን እንደ ገና እንዲሠሩ ቢፈቅድላቸውም እንኳ፤ አንጻንድ ተስፋ አስቈራጭ ሁኔታዎች በሃይማኖታቸው ላይ ሕጻጽ አስከትለዋል፤ (1) ምድራቸው በፋርስ ሰፊ ግዛት መካከል ተገልጋ የተቀመጠች አነስተኛ ክፍለ አገር ሆና ቀርታለች፤ (2) በነቢያቱ (ሌሎች ይደገረ ምርኮ ነቢያትን ሐጌንና ዘካርያስን ጨምሮ) የክብር ዘመን ወደፊት እንደሚመጣ የተተነበደው ትንቢት አልተፈጸመም፤ (3) አምላካቸው በመዝ 68 እንደ ተመለከተው በአሕዛብ ፊት መንግሥቱን ከፍ ከፍ ለማድረግ ሲል በግይልና በግርማ ወደ መቅደሱ አልመጣም (3፥1)። ከዚህም የተነሣ የእግዚአብሔርን የፍቅር ኪዳን በመጠራጠርና (1፥2) በፍትሕ ስፈላነት ባለመታመን (2፥17፤ 3፥14-15)፤ ወደ ምድሩ የተመለሰው የአይሁድ ማኅበረ ሰብ ተስፋ መቀረጥ ጀመረ። አምልኮአቸው ከዘመን ዘመን እንዲሁ የሚንዘብት ሃይማኖታዊ ሥርዐት ብቻ ሆነ፤ ሕገንም በጥንቃቄ ማክበሩን ሽሽ አደረጉ።

ሚልክያስ ከሆናቱና (1፥6-2፥9) ሕዝቡ (2፥10-16) የእግዚአብሔርን ፍቅር እየተጠራጠሩ (1፥2-5)፤ እምነት ቢሰኝ በመሆናቸው ይወቅሳቸዋል። እግዚአብሔር ኢፍትሐዊ ነው፤ ሕዝቡንም ከፍ ከፍ ያደርግ ዘንድ በፍርድ አልመጣም (“የፍርድ አምላክ ወዴት አለ?” 2፥17)፤ በማለት ያቀረቡትን ክስ ሚልክያስ በግልጽ በመናገርና በማስጠንቀቅ ይመልሳቸዋል። እንዲመጣ የፈለጉት ጌታ በእርግጥ ይመጣል፤ ሆኖም “እንደ አንጥረኛ እሳት” (3፥1-4) ሆኖ ነው። ለፍርድ መምጣቱ የማይቀር ነው፤ ነገር ግን ፍርዱ በመጀመሪያ በሕዝቡ ላይ ይፈጸማል (3፥5)።

ጌታ የገባውን ቃልና የነደፈውን ዕቅድ እንደ ሰው የማያጥፍና የማይሰርዝ አምላክ በመሆኑ፤

በተደጋጋሚ ከእምነት ያፈነገጠችውን እስራኤልን ጨርሶ አይተዋትም (3+6):: ይሁን እንጂ፣ እስራኤል የእግዚአብሔርን በረከት እንደ ገና የምታገኘው (3+6-12)፣ ሕይወቷን በንሰሐ ስታድስ ብቻ ነው:: ጌታን የሚያከብር ሁሉ እርሱ ለፍርድ በሚመጣበት ጊዜ ከጥፋት ያመልጣሉ (3+16-18)::

በመደምደሚያም ሚልክያስ እንደ ገና “ያ ታላቅና አስፈሪ ቀን ይመጣል (4+5)፣ እንደ ምድጃ እሳትም ያቃጥላል” (4+1) በማለት ለአንባቢዎቹ ያረጋግጥላቸዋል፤ ያስጠነቅቃቸዋልም:: በዚያን ቀን ጻድቃን ሐሄት ያደርጋሉ፤ “እናንተም ክፉዎችን ትረግጣላችሁ” (4+1-3):: ስለዚህ “የባሪያዬን የሙሴን ሕግ ልብ በሉ” (4+4):: ሕዝቡን ለዚያ ቀን ለማዘጋጀትና ወደ ቀደሙት አባቶቻቸው የጽድቅ መንገድ ለመመለስ ጌታ “ነቢዩን ኤልያስን” ይልካል፤ (4+5-6)::

ሥነ ጽሑፋዊ ባሕርያት

ትንቢተ ሚልክያስ፣ “ንግር” ይባላል (1+1 እና ማብ ይመ)፤ በአጻጻፍ ረገድ ሲታይም ከፍተኛ ደረጃ ያለው የስድ ንባብ ጽሑፍ ነው:: በጽሑፉ ውስጥ በእግዚአብሔርና በሰዎች አንደበት የቀረቡ ተከታታይ ጥያቄዎች ጉልተው ይታዩበታል:: ብዙው ጊዜ ጌታ ሲናገር፣ “እናንተ ግን እንዲህ ብላችኋል” (1+2:6-7፣ 2+14:17፣ 3+7-8:13 ይመ፤ ከ1+13 ጋር ያነጻጽሩ) የሚል የምፀት ቃል ይከተላል፤ ለእያንዳንዱም ጌታ መልስ ይሰጣል::

ደግሞሽ የመጽሐፉ ዋና ባሕርይ ነው:: “እግዚአብሔር ጸባኤት” የሚለው መጠሪያ ሃያ ጊዜ ተጽፎ ይገኛል:: መጽሐፉ የኢደምያስ ጠፍ ምድር ምን እንደሚመስል በመግለጽ ይጀምርና (1+3-4)፣ እስራኤል ጥፋት እንዳይደርስባት በማስጠንቀቅ ይደመድማል (4+6)::

በትንቢተ ሚልክያስ ውብ አባባሎች በብዛት ይገኛሉ:: ካህናቱ በጌታ መሥዋዕት ላይ በንቀት ጧት አለባት (1+13)፣ ጌታም መሥዋዕታቸውን ፋንድያ በፊታቸው ላይ ይበትናል (2+3):: ጻድቅ ፊራጅ እንደ መሆኑ መጠንም፣ “እንደ አንጥረኛ እሳትና እንደ አባቢ ሳሙና ይሆናል” (3+2)፣ ለጻድቃን ግን “የጽድቅ ፀሐይ በከንፎቿ ፈውስን አዝላ ትወጣለች፤ እናንተም ወጥታችሁ ከጋጡ እንደ ተለቀቀ ጥጃ ትፈነጫላችሁ” (4+2)::

አስተዋፅኦ

1. ርእስ (1+1)
2. መግቢያ፣ እግዚአብሔር ለእስራኤል ያለው የኪዳን ፍቅር መረጋገጡ (1+2-5)፤
3. እስራኤል ታማኝ ሆኖ ባለመገኘቷ ተግሣጽ ደረሰባት (1+6-2+16)
- ሀ. የካህናቱ ታማኝ አለመሆን (1+6-2+9)
  - (1) በመሥዋዕታቸው እግዚአብሔርን አላከበሩም (1+6-14)
  - (2) ሕጉን በታማኝነት አላስተማሩም (2+1-9)
- ለ. ሕዝቡ ታማኝ ሆነው አለመገኘታቸው (2+10-16)
4. የጌታ መምጣት መታወጃ (2+17-4+6)
  - ሀ. ጌታ ካህናቱን ለማንጸትና በሕዝቡ ላይ ለመፍረድ ይመጣል (2+17-3+5)::
  - ለ. ከጌታ መምጣት አንጻር ሕዝቡ ንስሐ እንዲገባ የቀረበ ጥሪ (3+6-18)
    - (1) የሕዝቡ ስጦታ በታማኝነት እንዲሆን የተሰጠ ምክር (3+6-12)
    - (2) ሕዝቡ በታማኝነት እንዲያገለግል የተሰጠ ምክር (3+13-18)
  - ሐ. የጌታ ቀን መምጣት አይቀሬ መሆኑ በግልጽ ተናገረ (ም 4)

1 በግረጽ 1:1 በኩል ወደ አስራአል የመጣው የእግዚአብሔር ቃል ገግር ይህ ነው፡፡ ያዕቆብ ተወደደ፤ ዓላው ተጠላ

“እኔ ወድጃችኋለሁ” ይላል እግዚአብሔር፡፡ “እናንተ ግን፤ እንዴት ወደድኸንን? ትላላችሁ፡፡ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፡፡ “ዓላው የያዕቆብ ወንድም አልነበረም? ያዕቆብን ወደድሁት፤ ዓላውን ግን ጠላሁት፤ ተራሮቹን ባድማ አደረግሁ፤ ርስቱንም ለምድረ በዳ ቀበሮቻች ሰጠሁባት፡፡”

“ኢዶም ያሰ፣ “የገደማህም እንኳ የፈረሰውን መልሰን እንሠራለሁ” ይል ይሆናል፡፡ እግዚአብሔር ጸባላት ግን እንዲህ ይላል፡፡ “እነ ርሱ ይሠሩ ይሆናል፤ እኔ ግን አፈርጠኝ ቸቀለሁ፤ ከቱ ምድር፣ እግዚአብሔርም ለዘለም የተቋቋመ ሕዝብ ተብለው ይጠራሉ፡፡ ያህንንም በገዛ ዐይናችሁ ታያላችሁ፤ እናንተም፣ “ከእስራኤል ጻርቻ ወዲያ እንኳ እግዚአብሔር ታላቅ ነህ” ትላላችሁ፡፡

እንከን ያለበት መሥዋዕት “ልጅ አባቱን፣ ባሪያም ጌታውን ያከብራል፤ እኔ አባት ከሆንሁ፤ መከበሪ የት አለ? ጌታሰ ከሆንሁ መፈራጭ የት አለ? ይላል እግዚአብሔር ጸባላት፡፡ “ካህናት ሆይ፤ ስሜን የምታቃልሉት እናንተ ናችሁ፡፡

“እናንተ ግን፤ ስምህን ያቃልላው እንዴት ነው?” ትላላችሁ፡፡ “የመሠዋዊያዬ ላይ የረከስ ምግብ ታስቀምጣላችሁ፡፡ “እናንተ ግን፤ ‘የረከስንህ እንዴት ነው?’

1:1 ናሆ1:11
ሉግ7:381
ሮግ23:1-21፤ሉ4:11
1:2 ተ6:7፤ዘፋ4:37፤
አር46:27፤ግራ21:4፤
173፤7:13፤ሮግ19:13
1:3 ሉ4:13+22፤
34:10፤ሉቃ14:26
1:4 ሉ99:101
11:14133445:11
ሰፋ4:221
ሕገ25:12-42፤26:14
1:5 ሙግ35:271
48:1፤ሉ445:221
52:10፤ሉፃ1:11-12፤
ግሪ5:4
1:6 ተ2፤ዘሌ20:9፤
ዘፋ31:12፤ሉፃ5:17፤
ሉ41:2፤ግብ15:41፤
23:9፤ሉቃ6:46
1:7 ተ2:121
ዘሌ21:6፤ሕገ23:41
1:8 ዘፍ32:21
ዘሌ1:3፤ዘፋ15:21፤
ሉ44:23
1:9 ዘሌ23:433:441
ግሪ5:17፤ሉፍ6:201
ግሪ6:6-81
ሮግ12:11
ዕብ13:16
1:10 ተ1:31
ዘሌ22:201
2፤ሆ28:241
ሉ41:11-141
አር14:12፤ዕብ5:61
ግራ2:12
1:11 ሙገ113:331
ሉ46:31፤241
19:21124:151
56:6፤60:6-71
ግብ8:11፤ዕብ13:151
ራእ5:8፤18:13
1:12 ተ7፤ሕገሕ1:22
1:13 ተ1:01
ዘገ14:11፤ዘፋ15:2

አላችሁ፡፡ “የእግዚአብሔር ገበታ የተናቀ ነው በማለት ለታችሁ ነው፡፡ የታወረውን እንሰሳ ለመሥዋዕት ስታቀርቡ፤ ያ በደል አይደለም? አንካሳውን ወይም በከተኛው እንካሳ መሥዋዕት አድርጋችሁ ስታቀርቡ፤ ያሰ በደል አይደለም? ያንኑ ለገዢው ብታቀርቡ፤ በእናንተ ደስ ይለዋል? ወይስ ይቀበለዋል?” ይላል እግዚአብሔር ጸባላት፡፡ “አሁን ግን እንዲራራልን ስገዘሰከርግ ለምኑ፤ እንደዚህ ዐይነቱን መሥዋዕት ይዛችሁ ስትቀርቡ ይቀጠላችኋል?” ይላል እግዚአብሔር ጸባላት፡፡ 10፤ መሠዋዊያዬ ላይ ከንቱ እሳት እንዳታነጻጻ፤ ምንም ከእናንተ አንጻር የቤተ መቅደሱን ደጅ በዘጋ ኖሮ፤ እኔ በእናንተ ደስ አይላኝም፤ ከእጃችሁም ምንም ዐይነት ቀርባን አልቀበልም” ይላል እግዚአብሔር ጸባላት፡፡ “ከከሐይ መውጫ ጀምሮ እስከ መግቢያ ድረስ፤ ስሜ እሰግዛች መካከል የከበረ ይሆናል፤ በየባዮራውም ሁሉ ለስሜ ዕጣንና ንጹሕ ቀርባን ያቀርባሉ፤ ስሜ በሕዝቦች መካከል የከበረ ይሆናል” ይላል እግዚአብሔር ጸባላት፡፡ 12፤ “እናንተ ግን የከገዘሰከር ገበታ፤ ‘ርከሰ ነው’ ምንም፤ የተናቀ ነው” በማለት ታቃልላላችሁ፡፡ ይገዛላችሁ፤ ይህ ደካማ ነው” በማለት በንቀት ጠቅ አላችሁበት፤ ይላል እግዚአብሔር ጸባላት፡፡ “በቅጣጥ የመጣውን፤ አንካሳውንና የታመመውን እንሰሳ ቀርባን አድርጋችሁ ስታቀርቡ ከእጃችሁ መቀበል ይገባኛል?” ይላል 11፤ሉ443:22-24 1፤ሉ443:22-24

- 1:1 ገግር፤ ዘፋ 9:1 እና ግብ ይመ 12:1 እንዲሁም ዕን 1:1 እና ግብ ይመ፡፡
- 1:2 ወድጃችኋለሁ፤ እግዚአብሔር ተስፋ ለቋረጠው ለእርሱ ሕዝብ የሰጠው ግረጽ ግሪግ ነው፡፡
- 1:3 ዓላው፡...ጠላሁት፤ እስራኤል በእግዚአብሔር የቃል ኪዳን ናቅሩ ላይ ጥርጣራ የሚያደርገውን ከሆነ፤ እግዚአብሔር ከእርሷም ጋር ያለውን ሁኔታ የያዕቆብ ወንድም ከሆነው ዘፋው (ከኢዶም) ጋር ካለው ሁኔታ ጋር ግንጸጸር ይኖርበታል፡፡ ጳውሎስ፤ እግዚአብሔር ለያዕቆብ ያለውን ናቅር፤ በዓላው ላይ ካለው ጥላቻ ጋር በግንጸጸር ከምርጫ አኳያ አብራርቶታል (ሮግ 9:10-13)፡፡ እግዚአብሔር ያዕቆብን እንጂ ዓላውን አልመረጠውም፡፡ እዚህ ላይ “መውደድ” እና “ጥላቻ” የሚለት ቃላት እንደ ተቃዋሚ ይላቅ (ሉቃ 14:26) ከርስቶስን አብልጠው መውደድ ይገባቸዋል ግብ 10:37፡፡ ባድማ፤ ግረጽ 1:1 እዚህ ላይ ስለ ኢዶም የተናገረው፤ ከእርሱ በፊት የነበሩት ኪዳኖች የተናገሩትን የሚያስተዋግ ነው (ሉሳ 34:5-15፤ አር 49:7-22፤ዘገ25:12-14፤35:1-15፤ አብርዶዩ ይመ)፡፡ከ550-400 ዓ.ቅ.ክ ባለው ጊዜ ውስጥ የናባጢያን ዐረቦች ኢዶማውያንን ቀስ በቀስ አለሰቅቀዋቸዋል፡፡
- 1:4፤ኢዶም ያሰ...ይል ይሆናል፤ ከትዕቢት የተነሳ በራሷ ብትመካም ይህ ለደገንን፤ የስተና አልሆናችም፤ የሚደረግ የስተና የምን አያረጋግጥላትም (ከአር 49:16 ጋር ያገጸጸ)፡፡
- 1:5 ከእስራኤል...ታላቅ፤ ተጠራሪውም እስራኤል የኢዶምን የመጨረሻ ዕጣን ስጧት በምታይበት ጊዜ፤ እግዚአብሔር አሕዛብን ሁሉ የሚገዛ ታላቅ አምላክ መሆኑን አምና ትቀበላላች፡፡
- 1:6-2:9፤ እግዚአብሔር ከሆናትን የግሥጸበት ክፍል ነው፡፡
- 1:6 ልጅ አባቱ...የከገዘሰከር ከሉሳ 1:2-3 ጋር ያነጻጽ፡፡ ካህናት...ሰሜን የምታቃልሉት፤ ከ2:5 ጋር ያገጸጸ አንዲሁም ሉሳ 1:4 ጋር ያገጸጸ፡፡
- 1:7 ምንም፤ የተናቀ ነው” በማለት ግሪግ ነው (ቶ፤12፤ ዘሌ21:8-21 ይመ)፡፡ ያረከስንህ፤ የረከስ መሥዋዕት በግቅረብ እግዚአብሔር ጋር ራሱን አርከበውታል፡፡ የእግዚአብሔር ገበታ፤ መሠዋዊያ ግሪግ ነው (ቶ፤12፤ዘገ44+16 ይመ)፡፡ ካህናት የሚበሉት ከመሥዋዕት ላይ ወስደው ስለሆነ፤ መሠዋዊያው ምግባቸውን የሚያገኙበት ገበታ ነው፡፡ የተናቀ አድርገው የእግዚአብሔርን መሠዋዊያ መሥዋዕትን የተናቀ ነው ብለው አስከቧዊና ድረስ (ቶ፤12) እግዚአብሔርም እየሰሩን በሕዝቡ ዘንድ እንዲናቅ ያደርጋቸዋል (2:9፤እናግብ ይመ)፡፡
- 1:8 የታወረው...አንካሳውን፤ አካለ ጉደሉ የሆኑ ወይም እንከን ያለባቸውን እንካሳትን እግዚአብሔር ለመሥዋዕትነት አይቀበላቸዋም (ዘፋ 15:21)፡፡ ለገዢው ምናልባት የሩርስ ገዢ ግሪግ ላይሆን አይቀርም፡፡
- 1:10 የቤተ መቅደሱን ደጅ በዘጋ የተናቀ መሥዋዕት ከግቅረብ ጨርሶ መሥዋዕት አለማቅረቡ ይመረጣል (ከሉሳ 1:11-15 ጋር ያገጸጸ)፡፡
- 1:11 በሕዝቦች መካከል የከበረ፤ ከቶ፤ 14 ጋር ያገጸጸ፡፡ የእግዚአብሔር ፍርድ በኢዶምና በሌሎች አሕዛብ ላይ ሲሆን፤ በአማልክቶቻቸው ላይ የእግዚአብሔር ታላቅ ግሪግ ይገለጻል፤ በዚህም የእርሱን ግንገት እንዲገነዘቡ ያደርጋቸዋል (ሰፍ2:11 ይመ)፡፡ ዕጣንና ንጹሕ ቀርባን በአላ456:6-7፤60:7 መጻፈሻ የሚያቅርቡት መሥዋዕት እግዚአብሔር እንደሚቀጠል ከሚናገረው ክፍል ጋር ያገጸጸ፡፡ አንጻሩ ሰዎች “ሳንገ” ግሪግ “ሕሉት” ግሪግ ነው ይላሉ (ከራእ 5:8 ጋር ያገጸጸ)፡፡ “መሥዋዕት” የሚለውን “ውደድ” (ከራእ31:5 ጋር ያገጸጸ) ግሪግ ነው ይላሉ፡፡
- 1:12 የተናቀ...ታቃልላላችሁ፤ ተናገረ ይመ፡፡
- 1:13 በንቀት ጠቅ አላችሁበት፤ በ1፤ሳ 2:15-17 ላይ

እግዚአብሔር፤ ለሰማንጋው ውስጥ ተቀባይ ነት ያለው ተባቦት ለግ ኖሮት ይህን ሊሰጥ ተስሎ ሳለ በማታለል ነው ያለበትን እንሰላ በኋታ የሚሠቀ ርጉም ይህን፤ እኔ ታላቅ ገሥሥ ነኝ፤ ስሜም በሕዝቦች ዘንድ ሊፈራ የሚገባ ነውና” ይላል እግዚአብሔር ጸባአት።

ለካህናት የተሰጠ ማስጠንቀቂያ

2 “አሁንም ካህናት ሆይ፤ ይህ ማስጠንቀቂያ ለእናንተ የተሰጠ ነው፤ ኅብትሰሙ፤ ለባችሁንም ስሜን ለማክበር ማታዘጋጃ፤ ርግማን እስደባችኋለሁ፤ በረከታችሁም ወደ መረገም እለውጠዋለሁ፤ ልታከብሩኝ ለባችሁን አላዘጋጃችሁምና” ረግሚቀለሁ ይላል እግዚአብሔር ጸባአት።

3 “ዘራችሁን እገሥጻለሁ፤ የመሥዋታችሁን ፋንድያ በፊታችሁ ላይ እስትናለሁ፤ እናንተም ከእርሱ ጋር ተወገልላችሁ፤ ኅዘዌ ጋር የገባሁት ኪዳን ይጸና ዘንድ፤ ይህን ማስጠንቀቂያ የላክሁት እኔ መሆኔንም ታውቃላችሁ” ይላል እግዚአብሔር ጸባአት። “ከእርሱ ጋር የገባሁት ኪዳን የሕይወትና የሰላም ኪዳን ነበር፤ እነርሱንም ሰጡት፤ ይህም ክብርን አመጣ፤ እርሱም አከበረች፤ ስሜንም በመፍራትም ጸና። ጳውጎተኛ ትምህርት በክፍተት፤ ምንም ዓይነት የሐሰት ነገር በአንደበቱ አልተገኘም፤ ከእኔ ጋር በሰላምና በታገነት ተራ መደ፤ ብዙዎችንም ከገጠአት መለሱ።

7 “ካህኑ የሁሉ ገዥ፤ የእግዚአብሔር መልእክተኛ ስለ ሆነ ከእርሱቹ ሰውቀትን ሊጠብቁ፤ ሰዎችም ከአንደበቱ ትምህርትን ሊፈልጉ ይገባል፤ እናንተ ግን ከመንገዱ ወጥታችኋል፤ በትምህርታችሁም ብዙዎች እንዲሰናድ

- 1+14 ዘ012+51
- ዘሌ22+18-211
- ዘጸ28+581
- መግ248-11195+33
- እር46+181ሳ1+211
- 1ጦግ6+15
- 2ጦ1 4+7
- 2+2 ዘጥ6+23-27፤ ዘጸ11+26128+201
- ኦር13+17ግጥ15፤7ጥ፤ ዮሐ5+231ጦግ፤161
- ራሌ5+12-13
- 2+3 ዘ029+141
- ዘሌ4+111፤7ገ14+101
- እዮ9+31
- 2+4 ዘጥ3+12
- 2+5 ዘጥ25+12፤ ዘጸ14+23128+5813
- 3+91ጦግ25+10110
- 3+18119+161
- ግጥ26+281ሳ፤ፆ22፤ 20፤ሰ-ገ7+2212+28
- 2+6 ዘፍ5+22፤ ዘጸ331ጦግ25+211
- ሉፆ2+14፤ጥፋ14+271
- መግ11+14፤ግጥ5+221
- ያሐ5+19-20
- 2+7 ዘሌ10+11፤ ዘጥ27+211
- 2ዘፍ17+7136+151
- እር18+181
- ግጥ11+1ጦግ142
- 2+8 ዘ0328፤እር28፤ 18+15133+211
- ሕገ22+261ሆላ4+6
- 2+9 ዘ018+161
- ዘሌ19+1511ጦግ2፤ 17+301ጦግ22+6፤ 35+41እር3+251
- 51፤37፤ሴፊ332331
- 10+341ጦግ2+11
- 2+10 ዘ08+221
- 19+5123፤17+151
- እዮ4+171
- ሌ943+11
- እር31+321

ከሉ አድርጋችኋል፤ የለዌንም ኪዳን አፍርሳችኋል” ይላል እግዚአብሔር ጸባአት። “ብለሁ በመግገይ ስላልሄዳችሁና በትምህርታችሁ አድልዎ ስለደረጋችሁ፤ ስሙዎች ሁሉ ፊት እንደትናቀና እንደትቀረጹ አድርገክችኋለሁ።”

የይሁዳ አለመታመን

10 “ሁላችን እንድ አባት ያለን አይደለን ምን? የፈጠረንስ እንድ ስምሳክ አይደለምን? ታዲያ እርስ በርሳችን ታማኝነት በማጉደል የአባቶቻችንን ኪዳን ለምን እናረከሳለን? 11 ይሁዳ አልታመንም፤ በእስራኤልና በሊየሩሳሌምም አስጸያፊ ነገር ተፈጽሞአል፤ ይሁዳ የባዕድ አምላክ ሴት ልጅ በማግባት እግዚአብሔር የሚወደውን መቅደስ አርክሶ አልፈ። 12 ይህን የሚያደርግ ማገኛውም ሰው ቢሆን፤ “እግዚአብሔር ጸባአት ቀርሳባን ቢያመጣም እንኳ፤ እግዚአብሔር ከያዕቆብ ። ድንኳን ያስወግደው።

13 ለላው የምታደርጉት ነገር ደግሞ፤ የእግዚአብሔርን መሠዊያ በእንገባ ታጥለቀልፆ ሳችሁ፤ ከእንግዲ ወዲያ ቀርሳባችሁን ስለማይመለከትና በደስታም ከእጃችሁ

- እር3+3-4፤ግጥ65+16164+181ሳ፤11+211፤ፆር8+6
- 2+11 ዘ034+161 ዘጸ4+371 ዘ13+231ላሳ1+11 48፤81እር27+9
- 2+12 ዘጥ24+51 1ጦግ2+30-33፤2ጦግ20+11፤ሕገ24+211
- ግሌ11+10 2+13 መግ39+121 66+181ላ458+21
- እር11+1114+12

ጎ ወይም ለሁሉም እንደጠቀሱ አደርጋለሁ።
 ጎ ወይም ለዌርግሎ፤ የጠገን ሊቃናትን ትርጉም ይሙ።
 ጎ ወይም ይህን ለሚያደርግ ሰው በመለኮት የሚመነክር ግንዛቤ ሲኖር፤ እግዚአብሔር ከያዕቆብ ድንኳን ይቀረጠው።

ከተገለጸው የዲሊን ልጆች ሁኔታ ጋር ያገለጽና። እንካላውንና...

1+14 ተለሱ። ነውር ያለበትን ስለላትን ለግድረስ መሥዋዕት ሆኖ የሚቀርብ እንሰላ ነውርና ነቀፋ የሌለበት መሆን ይገባዋል (ዘሌ22+18-23ይሙ)። ታላቅ ገሥሥ ዘካ14+9 ይሙ። ስሜም...የሚፈራ ነውና፤ በፋ 8 ላይ ከተጠቀሰው ገዥ ይበልጥ ለማለት ነው (ፋ+11እና ማስ ይሙ)።

2+2 በረከታችሁም ወደ መርገም በሕዝብ ላይ የበረከትን ቃል መናገር የካህናት ድርሻ ነው (ዘጥ 6+23-27 ይሙ)፤ ሆኖም ግን መባረካቸው ርግማን ከሆነ፤ የእነርሱ ድርሻ ብቻ የሆነው የካህነት አገልግሎት ከንቀና ይሆናል።

2+3 በፊታችሁ ላይ ለበትኝነት፤ እንዲቀረጹ ለግድረግ ነው። ናሆን፤6 ይሙ። ፋንድያ ከጋማ ከብት የሚወጣ አላባ ወይም የዚህ ስብስብ ቋሻ።

2+4 ከላይ ካህናት የተመረጡት ከላይ ነገድ ነው (ዘጥ3+12-13፤ህ13+29)

2+5 የሕይወትና የሰላም ኪዳን ከእርሱ የልጅ ልጅ ከፈገጠ ጋር የተደረገውን ኪዳን ቀጥታ ባለሆነ መንገድ የሚያመለክት ነው። (ዘጥ25+10-13ይሙ)። ፈገገስ ከብጌልልጎር ጋር የተያያዘ የባገት አምላክና ስሙን የፈጸሙትን ሁለት ሰዎች በመግደል፤ የእግዚአብሔርን ክብር አጠጠብቆአል (ዘጥ 25+1-3)። አክበረኝ፤ ፈገገስ ይህን ያየው ለእግዚአብሔር ባለው ቅናት ነው (ዘጥ25+13 ይሙ)።

2+6-7 ትምህርትን ካህናት የሙሴን ሕግ የማስተማር ገላ ፊት አለባቸው (ዘሌ 10+11፤ የእር 3+4፤ ሕገ2+11 ማስ ይሙ)።

2+6 በሰላምና በታገነት፤ እዚህ ቃላት በመገ37+37 ላይም ተያይዘው ገብተዋል፤ እዚህ ላይ ግን “ከእኔ ጋር በሰላምና በታገነት ተራመገ” የሚለው ዕርፍተ ነገር የሚያመለክተው ለኪጳ ያውን ታማኝነት ነው።

2+7 መለከተኛ የሕት እስተማር በመሆኑና በእርሱም አማካይነት ሕዝቡ የእግዚአብሔርን ፈቃድ የሚጠይቁ ስለሆነ (የ3+1 ሕገ 1+13 ማስ ይሙ)።

2+8...ኪዳን አፍርሳችኋል፤ ታማኝነት በጉደለው ማስተማር፤ እንዲሁም ከአላብብ ጋር በጋብቻ በሙተላባራቸው ምክንያት ይሆን ይችላል (ዕዝ 9+110+18-22፤ህ13+27-29 ይሙ)። ከላይ ጋር፤ ፋ 4 እና ይሙ፤ የ5ን ማስ ይሙ።

2+9 ላይናትናቀና፤ ሰውሲ-ደሰጡ ይገኙ ቃል በ1፤7፤12 የ1፤7 ማስ ይሙ ላይ “የተናቀ” ተብሎ የተጠቀሰው። ለደልም ሰላደረጋችሁ፤ ይህ በዘሌ19+15 ላይ ተከላክሎአል። በዚህ ረገድ ካህናት እግዚአብሔርን መምሰል ይከብሩ ነበር (ዘጸ 10+17 ይሙ)።

2+10-161 ግራሕያስ “ታማኝነትን ማጉደል” በግሌ ሐረግ ሕዝቡን ይገሥጃቸዋል። ገጠኦቻቸውን በተመለከተም በምሳሌ ነት የሚጠቀሱት፤ ሁለት ነገሮች የሌላውን ሴቶች ማግባት እንደኛው ሲሆን ፍጥ ደግሞ ላላው ነው።

2+10 ለገረ ለገገጉ ላሳ 63+16 ይሙ፤ የፈጠረኝ፤ የተለየ ስሕተት አድርጎ ማለት ነው (ኢሳ 43+1 እና ማስ ይሙ)። የለባቶቻችንን ኪዳን እግዚአብሔር ከቀደሙት አባቶቻቸው ጋር በሲና ተራራ ላይ የነበሩት ቃል ኪዳን ማለት ነው። ታማኝነትን በግጉ ጉደል፤ እንድ (ሰው የራሱ ማን የሆነንን እጠራለሁ። ያንን እንዲሁም እንደ ካህናት ያሉ አገር መሪዎችን እንኳ ማመን ተስኖት ነበር።

2+11 የባዕድ ለምሳክ ሴት ልጅ የሌላውን ሴቶች ማለት ነው፤ ከአላብብ ሴቶች ጋር የሚደረገው እንዲሁ ዐይነት፤ ጋብቻ ወደ ከሆድ የሚወስድ በመሆኑ በኪጳ ሕግ አጥብቆ የተከለከለ ነው (ዘ034+15-16፤ዘጸ7+33-41፤ገ11+1-6 ይሙ)። እንዲሁ ከሌሊ23+12-13 ጋር ያገለጽና። ስሕራና ከምያም ይህን ችግር በጸኑ ታገለውት ነበር (ዕዝ 9+1-21፤ህ 13+23-29)።

2+12 ዘያዕቆብ ድንኳን ማገባረር ሰውን የሚያመለክት ዘይቤ ይሆን ያለው።

ይላል እግዚአብሔር ጸባአት።

“እናንተ ግን፣ የምንመለሰው እንዴት ነው ትላላችሁ?”

“ሰው እግዚአብሔርን ይሰርቃልን?” እናንተ ግን ትሰርቁኛላችሁ።

“እናንተ ግን፣ እንዴት እንሰርቅላለን?” ትላላችሁ።

“ሠራሪትና መግ ትሰርቁኛላችሁ፤ እናንተም መግው ሕዝባችሁም ስለምትሰርቁኝ የተረገ ማችሁ ናችሁ።”¹⁰ በቤቴ መብል እንዲኖር፣ እኔንም በዚህ እንድትፈትኑኝ ዐሥራቴን ሁሉ ወደ ጌተራ አስገቡ።” ይላል እግዚአብሔር ጸባአት። “የሰማይን መስኮት የማልከፍት ላችሁ፣ የተትረፈረፈ በርከትንም ማስቀ መመጃ እስከታጡ ድረስ የማሳፈሰላችሁ ከሆነ ተመልከቱ።”¹¹ ስለ እናንተ ተብዬን እገ ለማለብ፣ አዝመራችሁን አይወጡ፤ ዕርሻ ላይ ያለ የወይን ተክላችሁም ፍሬ አልባ አይሆንም” ይላል እግዚአብሔር ጸባአት።¹² ሕዝቧ ያም በኋላ የተደላ ምድር ስለምትሆኑ ሕዝቦች ሁሉ የተባረከ ሕዝብ ብለው ይጠሯችኋል” ይላል እግዚአብሔር ጸባአት።

¹³ “በእኔ ላይ የድፍረት ቃል ተናግራችኋል” ይላል እግዚአብሔር።

“እናንተ ግን፣ በእነተ ላይ የተናገርንው ምንድን ነው?” ትላላችሁ።

¹⁴ “እንዲሁም ብላችኋል፤ ‘እግዚአብሔርን ማገልገል ከንቴ በኋላ እርሱ የሚፈልገውን ሁሉ በማድረግና በእግዚአብሔር ጸባአት ፊት ሕዝብ ተኞች ሆንን በመመለስ ምን ተጠቀምን?’¹⁵ አሁን ግን ትዕቢተኞችን በፍካኔን እንላችዋለን፤ ክፉ አድራጊዎች ይበል

- 3+7 ስዕ32+81
- አ444+221
- ሊር7+261
- ሕዝ18+321
- ዞዝ1+ግ2ል1+21
- ሐሥ7+511፣የ04+8
- 3+8 ዞጎ1+310-121
- 18+21 ዞሌ27+301
- ዞዘ5+31ሐ፣ቃ18+12
- 3+9 ዞገ11+261
- 28+15-681፣ዞዘ5+3
- 3+10 ዞ22+291
- ዞሌ25+2112፣ግ7+21
- ዞ13+121
- አ444+31ሐ2+14
- 2412፣ቀር5+8-11
- 3+11 ዞገ28+391
- ዞ010+151
- አ461+9162+41
- ሕዝ20+6
- 3+12 ዞገ28+3-121
- 2ዞ531+101
- አ461+9162+41
- ሕዝ20+6
- 3+13 ግ2ል1+21
- 2+17
- 3+14 አሐ22+51
- መዝ31+131100+2
- 3+15 አዎ21+71
- መዝ1+1119+211
- አር7+10

- 3+16 ስዕ32+321
- ዞገ28+58131+121
- መዝ33+18134+151
- 56+8187+61
- ሦግ1+71ሐ፣ቃ10+201
- ራለ11+18
- 3+17 ስዕ8+221
- ዞገ7+61፣ዞ13+221
- መዝ103+131
- አ426+20143+211
- ሐ፣ቃ15+1-321
- ርግ2+14+211
- ሐ፣ቃ15+1-321
- ርግ2
- 8+14+321
- ቴቀ2+14

ኦጋሉ፤ እግዚአብሔርን የሚፈታተኑትም ያመልጣሉ።”

¹⁶ በዚያን ጊዜ እግዚአብሔርን የሚፈሩ ሰዎች እርስ በርሳቸው ተነጋገሩ፤ እግዚአብሔር አዳመጠ፤ ሰማቸውም፤ እግዚአብሔርን ለሚፈሩና ስሙን ለሚያከብሩ በእርሱ ፊት የመታሰቢያ መጽሐፍ ተጻፈ።

¹⁷ “እኔ በምሠራበት ቀን እነርሱ የገዛ ገንዘብ ይሆናሉ” ይላል እግዚአብሔር ጸባአት። “አባት የሚያገለግለውን ልጁን እንደሚታደግ ሁሉ እኔም እታደራቸዋለሁ።”¹⁸ በዚያን ጊዜም እንደ ገና በጻፈቀና በገጠአተኛው መካከል፣ እግዚአብሔርን የሚያገለግለውን በማያገለግለው መካከል ያለውን ልዩነት ታያላችሁ።

የእግዚአብሔር ቀን

4 “እነሆ፣ እንደ ምድጃ እሳት የሚነድፋ ቀን ይመጣል፤ ትዕቢተኞች ሁሉና ክፉ አድራጊዎች በሙሉ ገለባ ይሆናሉ፤ ያ የሚመጣው ቀንም ያቃጠላችዋል” ይላል እግዚአብሔር ጸባአት። “ሥርም ሆነ ቅርንጫፍ አያስቀርሳችሁ።”¹⁹ ስሜን ለምትፈሩ ለእናንተ ቀን የጽድቅ ዕኩይ በከንፎጥ ፈጠሶ ይዛት ወጣላች፤ እናንተም ከጋጥ እንደ ተለቀቀ እንበላ እየበረቃችሁ ትወጣላችሁ።²⁰ እኔ ስም ሠራበት ቀን ክፉዎችን ትረግማላችሁ፤ ከእግ

- 3+18 ስዕ18+251
- ዞገ32+41፣ግቴ25+32-33+41
- 4+1 2ግ10+111
- አ41+311
- 2ግ215+24131+91ሕዝ71814፣ግ7131አ2+311
- ፍሆ1+101፣ግቴ3+1011+141ሐሥ2+20
- 4+2 ዞገ28+581
- ዞገ7+141
- መዝ61+51111+91118+271ሐ4፣9+21
- 30ግ261
- 33+56፣64፣81
- ግቴ4+231
- ሐ፣ቃ1+781
- አፈ5+141
- ራለ14+1122+24
- 4+3 ዞገ4+21
- መዝ40-42
- ሕዝ28+18

ዳግ ወይም ሁሉን ያይ፤ “እኔ ምሠራበት ጊዜ ንብረት ይሆናሉ”

ራሌልን ለመገዛት እስከ ሆነ ድረስ፤ እርሷም ንብረ መግባት ይገባታል።

- 3+9 የተረገማችሁ፤ 2+2 እና ማብ ይመጣ።
- 3+10 ወደ ጌተራ፣ የቤተ መቅደስ ዕቃዎች የሚቀመጡበቸው የተለያዩ ክፍሎች (የ1ገ7+5112ዞ531+11-121 ሕ13+12 ይመ) የለማመን መስኮት፤ አባባል በሌላ ቦታ የሚያመለክተው የምግብን መትረፍረፍ ነው (2ግ1 7:2-191 መዝ 78+23-24 ይመ)። በርከትንም የማሳፈሰላችሁ፤ ተስፋ የተሰጠበት የቃል ኪዳን በርከት (ዞገ 28+12 ይመ)፤ ከእላ 44+3 ጋር ያጻጸፍ።
- 3+11 ተባዩን... ፍሬ አልባ የሚያስፈራውን የቃል ኪዳን ርግጥን የሚያገለግል ምሳሌ ነው። (ዞገ 28+39-40)።
- 3+12 የተባረከ ሕዝብ ብለው ይጠሯችኋል፤ ይህ የሚሆነው ለአብርሃም የተሰጠው ተስፋ ሲፈጸም ነው። (ዞፍ 12+2-3 ይመ)፤ እንዲሁም አላ 61+9 እና ማብ ይመጣ።
- 3+14 እግዚአብሔርን ማገልገል ከንቴ በኋላ ይህን ያለብትም የነፃነቷን እነርሱ የናፈሩት መቤገት ገና ስለላተፈጸሙ ነው። ሕዝባችን ሆንን፤ ግን በመልሰሰና፤ በመድ በመነሳስ ማለት ነው።
- 3+15 ትዕቢተኞችን እግዚአብሔርን የሚፈታተኑ ክፉ አድራጊዎችን ማለት ነው፤ (የመዝ10+11 ማብ ይመ)። በፍካኔን እግዚአብሔርን የሚፈሩ ሰዎች “የተረገጡ” ብለው የሚጠሯቸውን አይደሩ ግን ባለማመናቸው ማካንያት “በፍካኔ” ብለው ይጠሯቸዋል፤ (መዝ 119+21 ይመ)፤ አይደሩ ንብሳ ቢገቡ ኖሮ “በፍካኔን” የሚለኩት ለሌቶ ላይሆኑ እነርሱ ራሳቸው ሰፍሩ (ቀ+12)። ክፉ አድራጊዎች ይበለጹጋሉ... ምሳሌዎቹ፤ መዝገ3+31 9-12 ላይ መዝመረኛው የክፉ ሰዎች መበልጸግ እንደተ እንቁ ቅልጢ እንዳያዘገቡ ይመልከቱ።
- 3+16 እግዚአብሔርን የሚፈሩ ሰዎች፤ ለጥርጣሪና ለእሱታይ

እስተሰበቡ ቦታ ያልሰጡ ማለት ነው። እርስ በርሳቸው ተነጋገሩ፤ በእግዚአብሔር ላይ ማጥራምራም በነገሠበት በዚያ ዘመን ፊሪቅ እግዚአብሔር የነበራቸው ሰዎች ከቀ+14-15)። እርስ በርስ መስራታቸውን እንደሚከተሉት ማለት ነው። ለቆ6+1-31ሐ4+4+31 ጸፃ7+101 12+1 ይመ)። ስሙን ለሚያከብሩ ከከፍተኛ ጋር(1+2) እና በሕዝብ መካከል ከሉ እንዳንድ ሰዎች (ቀ+14-1512+17) ጋር ያጻጸፍ።

3+17 ገንዘብ፣ የዞ819+5 ማብ ይመ። እታደራቸዋለሁ፤ በፍርድ ቀን ማለት ነው (4+1-2 ይመ)። የሚያገለግለውን ከ1+6 ጋር ያጻጸፍ።

3+18 እንደ ገና... ታያላችሁ፤ ከእሱታይ ለመካከታቸው የተነሣ አሁን ባደራችሁ ማለት ነው። 2+17አ5 ማብ ይመ።

4+1 እንደ ምድጃ ላሳት፤ 3+2-31ሐ41+311 66+15-16 እና ማብ ይመ። ቀን የእግዚአብሔር ቀን ማለት ነው(ቀ+5)። 3+2እና ማብ ይመ። ትዕቢተኞችን 3+15 እና ማብ ይመ። ገለባ... ያቃጠላችዋል። እሳ 47+14 እና የክርስቶስን ሥራ በተመለከተ የመጥምቁ የሕንጻን ትንቢት ማቴ 3+12 ላይ ይመ። ሥርም ሆነ ቅርንጫፍ፤ ከቃጠሉው የሚተርፉ እንዳት ነገር የለም (ሕዝ 17+8-9 ይመ)።

4+2 የጽድቅ ዕኩይ፤ በእሳ 60+1+9 ላይ እንዲሁም (ማብ ይመ)። እግዚአብሔርና ክብር ከዕቅድ ጋር ተጻጽረዋል። ክርስቶስ “ከላይ የመጣ ብርሃን” ነው። (ሐ፣ቃ 1+78-791 እንዲሁም አላ 9+2 እና ማብ ይመ)። የጽድቅ... ፊደሎች የደንብሩ የተሰጡት ተስፋ እንደ ያሳያል አላ 45+8146+131 53+5 አር 30+17 እና ማብ ይመ)። በከንፎጥ የዕቅድ ጸሐፊ (በመዝ 139+ጋር ያጻጸፍ)። ከታሰረበት ቢፈታ እንደ ተላቀቀ ለምሳሌ የታሰረ እምባ ከታሰረበት ቢፈታና ነጻ ሲሆን ሚዛው አይበቃውም፤ ፈንታቸውም አይደክሙም።”

ራችሁ ጫማ በታች ዐመድ ይሆናሉ” ይላል
 እግዚአብሔር ጸባእት።
 “ለእስራኤል ሁሉ ሕጎችና ሥርዐቶች
 ይሆኑ ዘንድ፣ ለአገልጋዩ ለሙሴ በከፊት የሰ
 ጠሁትን ሕግ አሰቡ።
 “እነሆ፣ ታላቁና የሚያስፈራው የእግዚአ

4፥4 ዘ03፥1120፥11
 ዘ428፥61፥መዝ147፥19፤
 ግቴ5፥17፥12፤
 ሮግ2፥13፥15፤
 ገሳ3፥24
 4፥5 1፥ገ17፥1፤
 ኢል2፥31፤
 ግቴ11፥14፤
 16፥14

ብሔር ቀን ከመምጣቱ በፊት፣ ነቢዩ ኤል
 ያስን አልከላችኋለሁ። ‘መጥቼ ምድርን
 በርግማን እንዳላጠፋ፣ እርሱ የአባቶችን
 ልብ ወደ ልጆች፣ የልጆችንም ልብ ወደ
 አባቶች ይመልሳል።’
 4፥6 ዘ81፥26፤ 13፥15፤ ኢሎ6፥17፤23፥15፤ኢሳ11፥41
 ዘ15፥3ሉጌ1፥17፤ ራእ19፥15

4፥3 ክፉዎችን...ትረግጣላችሁ፤ አንድ ሰው የወይን መጭ
 መቂያን እንደሚረግጥ ማለት ነው (ኢሳ63፥2-3እና ማብ ይመ)።
 4፥4 ሕግ ለሰዎ፣ የጌታን መምጣት በትዕግሥት መጠበቅ
 ላቃታቸው ሰዎች የተሰጠ የመጨረሻ የመንፈስ ማበረታቻ ነው።
 ለአገልጋዩ፣ ዘ014፥31፤ ዘ834፥5፤ መሳ2፥8፤ መዝ18 ርእስ፤ ኢሳ
 20፥3141፥8-9፤42፥1 እና ማብ ይመ። በኮሬብክ የሲና ተፋራ ነው
 (ዘዘ03፥1 ጋር ያነጻጽሩ)።
 4፥5 3፥1 እና ማብ ይመ። ኤልያስን፣ ኤልያስ የፍርድና
 የመዋጀት አገልግሎት ካገለገለው ከኤልሳዕ በፊት እንደ መጣ
 ሁሉ፣ ኤልያስም የእግዚአብሔርን ሕዝብ ለጌታ መምጣት ለማዘ
 ጋጀት ይላካል። መጥምቁ የሕንሰም ያገለገለው በኤልያስ

መንፈስና ገደል” ነው (ሉቃ1፥17፤ማቴ11፥13-14፤17፥12-13፤ማር
 9፥11-13 ይመ)። አንዳንድ ሰዎች በራእ 11፥3 ላይ ከተገለጹት ከሁ
 ሉቱ ምስክሮች አንዱ ኤልያስ ነው ይላሉ። ታላቁና የሚያስፈራው ...
 ቀን ቀ 1፥3፥2 እና ማብ፣ ኢዮ 2፥11፥31 ይመ።
 4፥6 ልብ...ይመልሳል፤ ከዘፍ 18፥19፤ ዘ8 7፥9-11 ጋር
 ያነጻጽሩ። በሉቃ 1፥17 መሠረት በመጥምቁ የሕንሰ አገልግሎት
 ይህ ተፈጽሞአል። በርግማን፣ ፍጹም ጥፋትን የሚያመለክት
 ነው። እግዚአብሔር ኤደምን እንደ ቀጣት ሁሉ እስራኤልም
 ንስሐ የማትገባ ከሆነ፣ እርሷንም ይቀጣታል (ኢሳ 34፥5፤ ከሚል
 1፥3-4 ጋር ያነጻጽሩ)።